

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Ioan. Andr. Danzii Medaqdēq Sive Compendivm
Grammaticae Hebraeae Seivncto Chaldaismo Ad
Arctiones Limites Redactvm**

Danz, Johann Andreas

Francofvrti, MDCCXLVIII.

VD18 12109185

Cap. V. De Verbo Perfecto.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17995

CAP. V.
DE
VERBO PERFECTO.

§. 40.

Verbum ratione *Qualitatis*, est vel *Perfectum*, vel *Imperfectum*. *Perfectum* omnes inter Conjugandum literas retinet, easque mobiles. *Imperfectum* in una vel altera aliquid mutat. In utroque

1. *Genus*, ut in Pronominibus, vel Masculinum est, vel Fœmininum, vel Commune.
2. *Numerus* duplex, Singularis & pluralis.
3. *Personæ* itidem tres: quarum *Tertia* hic, ob facilitatem suam, cæteris præponitur, atque solo nomine *Conjugationis*, ex antiquo Paradigmate על־על desumpto, quoad formam suam indicatur.
4. *Tempora* sunt quinque: *Præteritum*, *Indefinitum*, quod *Infinitivus* dicitur, *Futurum primum*, sive *Imperativus*, *Futurum* proprie sic dictum, ac *Participium*.
5. *Conjugatio* stricte loquendo non nisi unica est; distincta tamen secundum *Classes* quatuor; quarum priores singulæ, Activam formam habent, & Passivam: Ultima autem, sub unica forma, est *Reciproca*.

§. 41.

§. 41.

I. 1. Primæ Classis

(α) *Forma Activa in tertia persona Præter. sing.* [Masculina,] solas tres literas radicales exhibet, atque adeo *thema constituit*, five Radicem: quam in *Quiescentibus Ajin* supplere potest *Infinitivus*. Ejus

(β) *Passivum* pro caractere radicalibus præponit ׀.

2. *Secundæ classis* character est *Dagesch forte* mediæ radicali imprimendum.

3. *Tertiæ classis* character est ׀ ab initio præpositum.

4. *Quartæ classis* character, præter *Dagesch forte* secundæ radicali imprimendum, est *Syllaba Præformativa* ׀׀.

OBS. I. *Vocibus activis* Ebræorum formandis, ante ultimam radicalem *inseriunt vocalium tres priores, ordine suo adhibita*: *Passivis* vero posterioribus [Püal & Hophal] *duæ reliquæ, syllabam afficientes priorem*.

2. Quæ *Dagesch forte* habent in media radicali characteristicum, vocantur *Graves*, reliquæ *Leves*.

II. Cæterum I. a *Præterito* singularum Conjugationum (liceat ita cum vulgo loqui.) *formatur Infinitivus*, variatis punctis in Kal., Piel, & Hiphil, ac insuper ׀ in Niphil præposito.

2. *Ab Infinitivis* Ebræorum deinceps *proveniunt reliqua Tempora omnia*.

(α) *Fu-*

(α) *Futurum* quidem, præpositis infinitivo literis איהן; ac in secunda tertiaque personis, differentia Numeri ac Generis per Afformativas יונה indicata.

(β) *Participia* vero præmittunt Infinitivo נ, [& ultimæ Passivorum Syllabæ subscribunt ()] extra primam classem, in qua a Præteritis Participia per sola puncta differunt.

Obs. In verbis נ"ב commodissime formatur Futurum a Participio Benoni, vocali primæ per Syriasmum ad Præformativum rejecta (x).

3. *Imperativus* in secunda persona utriusque Generis ac Numeri, qua sola flectitur (y), a Futuro ejusdem personæ, generis, numeri, ac Conjugationis non differt: nisi quod ה Præformativum Futuri tollatur; aut pro eo, ה Præformativum Infinitivi, in Futuro expulsum repetatur.

Singula hæc demonstrabit Paradigma sq.

(x) De quo vid. supr. §. 25. II. Observ. 3.
(y) [Hæc verba sunt auro digna. Mal. 2. 16. exstiter שיהן quod non est *Imperativus*, ut Lutherus reddit; sed *Infinitivus*. Nam divortium DEO est abominationi.]

64 Schema Conjugationum per omn. Tempora.

PARTICIP.	IMPERAT.	FUTUR.	INFINIT.	PRÆTER.	CONJUG. I.
Beno- ni. קטל	קטל	יקטל	קטל	קטל	Pa-al. Act.
Paul. קטול					Niph-al. Pasf.
בִּקְטַל	הִקְטַל	יִקְטַל	הִקְטַל	בִּקְטַל	
					CONJUG. II.
מִקְטַל	קִטַּל	יִקְטַל	קִטַּל	קִטַּל	Pi-el. Act.
מִקְטַל	—	יִקְטַל	קִטַּל	קִטַּל	Pü - al. Pasf.
					CONJUG. III.
מִקְטוּל	הִקְטוּל	יִקְטוּל	הִקְטוּל	הִקְטוּל	Hiph - il. Act.
מִקְטַל	—	יִקְטַל	הִקְטַל	הִקְטַל	Hüph - al. Pasf.
					CONJUG. IV.
מִתְקַטַּל	הִתְקַטַּל	יִתְקַטַּל	הִתְקַטַּל	הִתְקַטַּל	Hith-Pael

III. Ad

III. Ad utrumque membrum præcedens re-
ctius applicandum, insuper *Obs.* seqq.

I. Pro (-) sub secunda radicali Præteriti Kal

(α) In quibusdam est (..) (z).

(β) In aliis modo (..), modo (-) (a); utur,
in nonnullis, alterutrum tantum cum accentu vel
suffixo sese exferat (b).

(γ) In paucis habetur (ו) (c).

(δ) Quod ו etiam in diversis temporibus
Niphal, sub secunda radicali, haud raro sese
exferit.

(ε) Ex omnibus his formis nonnulla derivan-
tur Verba Imperfecta (d)

E

Obs.

(z) חפץ *desideravit.* (a) גדל *crevit:* &
גדלתי *crevit mecum.* (b) חדלו *cessarunt,* cujus
singularis semper חדל *cessavit.* (c) יכל *potuit:*
יגור *timuit:* יקש, *illaqueavit:* קטן *parvus fuit:*
sed שכל & שכל *orbatus fuit.* (d) In Kal ex for-
ma חפץ est עשש, *computrescere,* it. מור *mo-*
ri, לוץ *illudere,* & semel quoque נור *condolere.*
De Quiescentibus tertia מלל *replevit,* ירא *ti-*
muitt, &c. Ex forma קטן, est רמם *exaltatus*
fuit, רבב *jaculatus fuit.* it. אור *lucere* בוש *eru-*
bescere, ac rarissime בוא *venire,* טוב *bene se ha-*
bere, & זור *exprimere.* In Niphal גלל *convolve-*
re, גוזז *rasit,* קמט *fastidivit,* & נמר *circumcidit.*

OBS. 2. Character Conjugationis posterioris expellit characterem Conjugationis prioris. Et

(β) Character temporis posterioris, expellit characterem (soli) temporis prioris.

Not. (α) Pauca Ebræa in Imperativo ac Infinitivo Niphal nonnunquam retinent Characterem Præteriti.

(β) Alia, ex Verbis potissimum פ"י, Chaldæorum more, in Futuro Hiphil utrumque characterem exhibent.

OBS. 3. Pro vocali quacunq̄ue, potissimum sub (e), vel ante (f), Gutturales, aut ה ultima radicalium syllabæ nec non verbi Intransitivi (g), quandoque (-) assumitur.

(β) Quod in quamplurimis indifferenter accidit; quanquam altera forma, in quibusdam, non nisi cum Suffixis appareat.

OBS. 4. ה cum (:) quiescenti efferendum.

(α) Characteristicum characteri postpositum, cum prima sibilante transponitur (h): & tunc ה transpositum, post ש mutatur tn ט (i).

(β)

(e) וַיִּטְחֵן וַיִּגְאַל vindicavit: אָמָה ama: וַיִּטְחֵן commoluit: וַיִּבְעַר וַיִּבְרַךְ tribit, benedixit. (f) וַיִּגְבַּח וַתִּפְקַחְנָהּ efferet se: וַתִּפְקַחְנָהּ aperta fuerunt: וַיִּשְׁמַע audi, וַיִּשְׁמַעְנָהּ audient: וַיִּבֶע commotum fuit, rad. וַיִּפְצַר כּוֹעַ וַיִּפְצַר urfit, institit. (g) וַיִּגְדַּל adolescet. (h) וַיִּשְׁתַּבֵּר onerosus erit: וַיִּשְׁתַּבֵּר insanum se gerens. (i) Gen. 44. 16 וַיִּצְדַּק נַצְדִּיק justificabimus nos.

(β) Si sequatur aliud ט, vel cognatæ pronunciationis litera ט & ד, in iisdem exhibetur per Dagesch (k).

Not. (α) שׁוּׁוּ transpositione in Hithpael facta, ante ultimam radicalem inserit ו (l). [vid. §. 57. I. I. Obs. I.]

(β) שׁוּׁט (m), & זְכוּׁה (n) (si hoc quidem est ex Hithpael), ט non transponit, & in דַּפְּק illud non abjicitur (o).

(γ) Exhibitionem vero literæ ט per Dagesch in prima radicali, admittunt nonnunquam & alia nonnulla pronunciationis heterogeneæ, potissimum a נ incipientia.

OBS. 5. *Loco Dagesch characteristici Graviorum* [pro verbis *Quadratis*, pluriumque radicalium: quæ nudam Graviorum Conjugationum formam exhibent omnia,] nonnunquam *adhibetur*.

(α) ו ad primam radicalem (p);

(β) *Secunda radicalis*, tam in iis, quæ vel natura habent quatuor literas (q); vel ultimam duplicant,

E 2

(k) תַּמְּמוּ *integrum geris*: הִטְהָרוּ *purificaverunt sese*: מְדַבֵּר *loquens*, pro מְתַדַּבֵּר (l) הִשְׁתַּחֲוּהוּ *incurvavit se*, &c. (m) הִתְשׁוּׁטְטְנָה *circuite*. (n) הִזְכּוּׁוּ *purgate vos*. (o) מְתַדְּפְקוּׁוּ *pulsantes*. (p) שׁוּׁרַשׁ *radices egit*: לְמִשְׁפָּטִי *judicante me*. (q) פִּרְשׁוּׁוּ *expandit*.

plicant (r); aut primam duplicatam, semel statuunt in locum tertiæ: quam quæ, ultima Quiescenti abjecta, duas priores repetunt (s).

(γ) *Tertia radicalis*. quando in verbis alioquin perfectis, tribus radicalibus subjiciuntur quæ posteriores duplicatæ (t).

§. 42.

Flexio per Personas & Numeros ejusdem Temporis ubivis eadem est, derivata ex Pronominibus Personalibus: quorum

1. *Terminationes in prima & secunda persona Præteritis in fine affiguntur conjunctim: ☞ saltem primæ singularis in ה mutato.*

2. *Ad tertiam personam fœm. exprimendam, ה excerpitur, quiescens in singulari in () ; in plurali vero utriusque Generis in ו mutatum, quiescit in Schurek.*

Schema

(r) שָׁאֵן שָׁאֵן *tranquillus fuit.* (s) אֲדוֹלֵשׁ אֲדוֹלֵשׁ *adolescere feceris* F. ex שָׁגַר שָׁגַר *crevit.* (t) סָחַר סָחַר *continuo circuiti.*

Schema coll. §. 41. II. esto sequens:

PLVRALIS					SINGVLARIS					NVM.	
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	perf. genus.	
C	F.	M.	F.	M.	C	F.	M.	F.	M.		
נָ	נָה	נָה	נָה	נָה	נָה	נָה	נָה	נָה	נָה	In sche- mate præced.	PRÆT.
	נָה	נָה				נָה				In sche- mate præced.	IMPER.
נָה	נָה	נָה	נָה	נָה	נָה	נָה	נָה	נָה	נָה	In sche- mate præced.	FVTVR.

Ad quod rite applicandum Obs.

1. Prima & secunda personæ utriusque Numeri & Generis, in omnibus Præteritis, secundam radicalem efferunt cum (-). Nisi quod

(β) In iis Verbis, quæ in præter. Kal י pro (-) habent, illud, manente tono, ibi retineatur (u); tono vero ablato, transeat in () hhatuph. (x)

2. Afformativum Ebræorum הָ Præteritorum scem. interdum, ad formam Chaldaicam, mutatur in ה, præcedente (-) (y); & in Quiescentibus tertia, præeunte () (z). Quod

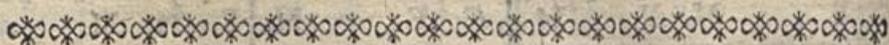
(ב) הָ pro הָ etiam in Nominibus obtinet (a).

E 3

OBS.

(u) יכלתי potui. (x) יכלתי prævalui ipsi,
 (y) אָזלתי abiit. (z) וְקָרָא וְקָרָא vocabit. (a)
 חָטָא peccatum.

OBS. 3. *Formæ Verborum* occurrunt *mixta*, ex diversis non tantum Temporibus, ac Generibus; sed variis Conjugationibus, ac distinctis Radicibus.

CAPVT VI.
DE
VERBO IMPERFECTO.

§. 43.

Verba Imperfecta sunt, quorum litera radicalis, a qua Imperfecta denominantur, inter conjugandum vel formandum, deficit aut quiescit (b) : dividunturque in Defectiva & Quiescentia.

I. *Defectiva*, & quæ ea sequuntur, *literam mobilem* quandoque *tollunt*, & non-initialem in con-

(b) Non ab actu dicuntur Imperfecta, sed a sola potentia: quæ, extra Imperfecta quoad secundam, tum demum ordinarie in actum introducitur, quando literam, unde Imperfecta dicuntur, analogia afficit cum (:), inprimis quiescenti. [Denominationes Imperfectorum ab antiquo paradigmate פִּעַל desumuntur, secundum hoc Schema :

ל	ע	פ
ה	ו	ז
נ	נ	נ